

**БОБЧЕТО, СЛАМКАТА И
ВЪГЛЕНЪТ
ЛАТВИЙСКА ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Наклала баба огън и седнала да отбере чисти бобени зрънца, че да свари чорбица за дядото си. Не щеш ли, от шепата и паднало едно бобено зрънце — цялото беличко — и се търкулнало към отворената врата на кухнята.

— Хей, къде отиваш? — попитала го една неизгоряла сламчица, която мирно лежала край огнището.

— Ще се поразходя по света да видя има ли такива хубави бобени зърна като мене.

— Моля ти се, позволи ми и аз да дойда с тебе — замолила се сламката.

— Защо не? Тръгвай! — рекло зърното и прескочило прага.

Сламката хвъркнала от радост подире му.

— Къде без мене? — провикнало се едно въгленче, току-що отронено от най-крайната главня.

— Ела, въгленче! — поканило го бобеното зърно. — Ти ще ни светиш, когато през нощта стане тъмно.

Въгленчето се разпалило, подскочило нагоре и затепкало подир бобеното зърно и сламката.

Излезли навън. Упътили се към полето. Вървели, вървели, стигнали до брега на едно мъничко поточе и там спрели.

— Ами сега какво да правим? — обърнало се бобеното зърно към другарите си.

— Лесна работа — отвърнала сламката. — Аз ще се пречна над поточето като мост, а вие ще минете по мене отвъд.

И мигом се протегнала като мост над поточето.

— Хайде, минете по мене! — викнала тя към бобеното зърно и въгленчето.

— Аз първи! — затекло се най-напред въгленчето и тръгнало по сламката. Ветрецьт го подхванал и то се разпалило. Но преди да стигне до средата, сухата сламка пламнала и изгоряла. Въгленчето се разтреперало, паднало във водата, изсъскало и угаснало, без да извика „Помощ!“

Бобеното зърно останало самичко, без другарчета, много се натъжило и захванало да плаче. Плакало, плакало, намокрило си бялата ризка, тя набъбнала и се пукнала.

Тъкмо в туй време покрай поточето минал един шивач.

— Моля ти се, шивачо, закърпи ми ризата! — помолило се зърното.

Шивачът бил добър човек, извадил иглата си, но на нейното ушенце имало само едно черно конче и той нашарил бялата ризка на бобеното зърно с черна нишка.

Затуй, деца, някои бобени зърна на ръбчето си имат по една черна ивичка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.